

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 1 października 2014 roku

Sąd Rejonowy w Dzierżoniowie Wydział III Rodzinny i Nieletnich

w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Joanna Polak-Kałużna

Protokolant: Sylwia Krzos

po rozpoznaniu w dniu 22 września 2014 roku w Dzierżoniowie

na rozprawie sprawy z powództwa **N. P.**

przeciwko **A. W.**

o podwyższenie alimentów

I. podwyższa od pozwanego A. W. alimenty na rzecz powódki N. P. z kwoty po 300 zł miesięcznie ustalonych ugodą zawartą przez strony przed Sądem Rejonowym w Dzierżoniowie w dniu 19 listopada 2008 roku w sprawie III RC 418/08 do kwoty po 750 zł (siedemset pięćdziesiąt złotych) miesięcznie, począwszy od dnia 13 maja 2013 roku, płatne z góry do 10 - tego dnia każdego miesiąca z ustawowymi odsetkami na wypadek opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat do rąk U. M. jako przedstawicielki ustawowej powódki;

II. w pozostałym zakresie powództwo oddala;

III. nakazuje pozwanemu A. W. uiścić na rzecz Skarbu Państwa (Kasa Sądu Rejonowego w Dzierżoniowie) kwotę 293 zł (dwieście dziewięćdziesiąt trzy złotych) tytułem opłaty sądowej, od ponoszenia której powódka była zwolniona, oraz zwrotu kosztów związanych z wynagrodzeniem tłumacza przysięgłego;

IV. zasądza od pozwanego A. W. na rzecz przedstawicielki ustawowej powódki kwotę 600 zł (sześćset złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu, związanych z ustanowieniem pełnomocnika;

V. wyrokowi w punkcie I nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

UZASADNIENIE

U. M. jako przedstawicielka ustawowa powódki N. P. wniosła o podwyższenie od pozwanego A. W. alimentów z kwoty po 300 zł miesięcznie, zasądzonych w sprawie III RC 418/08, do kwoty po 800 zł miesięcznie.

W uzasadnieniu pozwu podała, że od chwili zawarcia ugody w poprzedniej sprawie znacznie wzrosły potrzeby powódki. Wówczas miała ona 12 lat i jej koszt utrzymania wynosił około 800 złotych miesięcznie. Obecnie ma ona 17 lat i przeciętne koszty jej utrzymania wynoszą około 1600 zł, na co składają się koszty: wyżywienia – 800 zł miesięcznie, zakupu środków czystości i higienicznych – 150 zł miesięcznie, zakupu odzieży i butów – około 300 zł miesięcznie, zakupu materiałów edukacyjnych (w tym biletów do teatru, kina wycieczek) – 150 zł miesięcznie, miesięczne opłaty za jej telefon komórkowy – 50 zł, za Internet 50 zł, kieszonkowe – 100 zł. Matka powódki wraz z mężem zamieszkują w lokalu mieszkalnym będącym własnością dziadka powódki, gdzie miesięczne opłaty za mieszkanie wynoszą 610 złotych, do tego dochodzi opłata na fundusz remontowy – 130 zł i podatek od nieruchomości, a nadto koszty związane z zakupem opału – 300 złotych miesięcznie. Przedstawicielka ustawowa powódki nigdzie nie pracuje z uwagi na swój

stan zdrowia, co potwierdza orzeczenie lekarza orzecznika ZUS z dnia 29 maja 2012 roku stwierdzające całkowitą niezdolność do pracy U. M. do dnia 31 maja 2014 roku. W związku z powyższym powódka pozostaje na utrzymaniu męża matki, gdyż kwota płaconych przez pozwanego alimentów stanowi nieznaczną część faktycznych kosztów utrzymania małoletniej N.. Odnośnie sytuacji pozwanego wskazano, że ma własny sklep, a ponadto zatrudniony jest na stanowisku menagera w reastaracji w S. gdzie zamieszkuje. Ostatni kontakt ojca z córką miał miejsce w lutym 2013 roku, kiedy to po raz pierwszy pozwany zabrał ją do siebie do E., jednak co do zasady nie jest zainteresowany bliższymi relacjami z powódką i poza kwotą przesyłanych alimentów nie łoży żadnych dodatkowych pieniędzy na jej utrzymanie.

Pełnomocnik pozwanego na rozprawie w dniu 25 listopada 2014 roku wniósł o oddalenie powództwa ponad kwotę 450 złotych miesięcznie, a w odpowiedzi na pozew z dnia 09 grudnia 2013 roku uznał żądanie pozwu do kwoty 400 złotych w pozostałym zakresie wnosząc o oddalenie powództwa. W uzasadnieniu przyznał, że dorastanie powódki powoduje, że jej koszty utrzymania rosną, jednak nie jest uzasadnione żądanie alimentów w wysokości o niemal 200 % wyższych niż poprzednio, szczególnie, że w zestawieniu wydatków na córkę nie pojawiły się nowe pozycje świadczące o zmianie jakościowych potrzeb powódki. Zakwestionowano wysokość przedstawionych rachunków na utrzymanie mieszkania, zasadność zakupu węgla, skoro ogrzewanie w mieszkaniu jest gazowe, a nadto kwotę 800 złotych jako koszt miesięcznego wyżywienia N.. W ocenie pełnomocnika pozwanego koszt utrzymania małoletniej powódki do kwoty 800 zł miesięcznie, na którą to kwotę składają się miesięczne wydatki na odzież – 200-300 zł, na edukację 150 zł, udział w opłatach za mieszkanie – ok. 100 zł, na wyżywienie ok. 400 zł. Pełnomocnik podkreślił ponadto zmiany w sytuacji pozwanego, tj. wzrost kosztów utrzymania przy braku wzrostu dochodów. Pozwany od czerwca 2013 roku zatrudniony jest jako kelner w jednej z sieciowych restauracji w L., gdzie zarabia miesięcznie 900 – 1070 funtów – około 5000 zł. Pozwany ma na utrzymaniu syna F. oraz prowadzi wspólne gospodarstwo domowe z jego matką A. S., a wydatki jego rodziny są bardzo wysokie, spłaca kredyt na zakup mieszkania gdzie rata miesięczna wynosi 350 funtów, a za pobyt syna w przedszkolu płaci 475 zł. Ubezpieczenie niezbędnych w życiu codziennym samochodów pozwanego i jego partnerki marki A. i V. to koszt około 1422 funty rocznie (około 118 funtów miesięcznie – 600 zł), ubezpieczenie nieruchomości 10 funtów miesięcznie, rachunki za telewizję – 12 funtów miesięcznie, za telefon i internet 19,50 funtów miesięcznie, za gaz 40 funtów miesięcznie, za prąd 30 funtów miesięcznie, podatek od nieruchomości z opłatą za wodę i śmieci 150 funtów miesięcznie, a koszt używania telefonów komórkowych 85 funtów miesięcznie – około 425 zł. Reasumując pełnomocnik pozwanego wskazał, że stałe opłaty na utrzymanie jego rodziny przekraczają 1000 funtów tygodniowo, a inne koszty utrzymania rodziny jak wyżywienie, koszt dojazdów, środków czystości itp. pochłania także około 1000 funtów. Pełnomocnik pozwanego podkreślił, że zapewnienie rodzinie na przyszłość bezpieczeństwa finansowego, opieki zdrowotnej oraz edukacji dziecka w Wielkiej Brytanii wymaga od pozwanego w większym stopniu niż w Polsce czynienia oszczędności

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Na mocy ugody zawartej przed Sądem Rejonowym w Dzierżoniowie z dnia 19 listopada 2008 roku w sprawie III RC 418/08 pozwany A. W. zobowiązał się łożyć na utrzymanie powódki – swojej córki alimenty w kwocie po 300 złotych miesięcznie, począwszy od dnia 01 września 2008 roku. Według dokonanych wówczas przez Sąd ustaleń powódka uczęszczała do VI klasy szkoły podstawowej, jej miesięczny koszt utrzymania wynosił około 100zł, jej matka nie pracowała, z dniem 11 sierpnia 2018 roku utraciła prawo do zasiłku dla bezrobotnych, a dochody jej męża P. M. wynosiły 1864,47 zł miesięcznie. Pozwany wówczas pracował w E. a jego dochód brutto wynosił 5883,00 funtów (nie wskazano za jaki okres), roczne wydatki na podatek miejski wynosiły – 1169 funtów, na wodę 178 funtów, za ścieki 201 funtów, czynsz za mieszkanie 655 funtów. Pozwany miał na utrzymaniu syna F. urodzonego (...), a powódce opłacał wówczas lekcje j. niemieckiego, których koszt wynosił miesięcznie około 160-200 zł, pozwany miał wówczas telefoniczny kontakt z córką.

Dowód: - akta Sądu Rejonowego w Dzierżoniowie w sprawie III RC 418/08,

- odpis skrócony aktu urodzenia powódki – karta – 4,

Powódka N. P. jest uczennicą II klasy liceum ogólnokształcącego, szkoły publicznej. Jest w klasie informatycznej, potrzebuje przyborów do nauki, dodatków do komputerów, płyt. Wyprawka powódki do szkoły w roku szkolnym 2014/2015, którą matka zakupiła w sierpniu i wrześniu kosztowała 540 złotych, poza tym w ciągu roku konieczny jest zakup kolejnych zeszytów, długopisów i innych przyborów. Powódka uczestniczyła w wycieczce szkolnej do W., która kosztowała 1000 złotych i trwała dwa tygodnie. Średnie miesięczne wydatki na edukację N., obejmujące wydatki na radę rodziców, ubezpieczenie w szkole, składki klasowe, przybory i pomoce szkolne, w tym na zajęcia z informatyki, wycieczki i wyjścia klasowe wynoszą około 150 złotych. Na odzież, obuwie, kosmetyki i środki czystości dla córki, dorastającej młodej kobiety, U. M. potrzebuje około 250 złotych miesięcznie. w tym na same odżywki i szampony do włosów około 30 złotych miesięcznie. W sierpniu 2014 roku kupiła córce dres na lekcje W-f za 120 zł, buty Pумы z wyprzedazy za 60 zł, trzy koszulki po 15 zł, dwie pary dżinsów za 22 zł. Na wyżywienie córki przedstawicielka ustawowa powódki potrzebuje miesięcznie około 650 złotych. N. każdego dnia do szkoły bierze śniadanie, 5 zł na napój, obiady je w domu, koszt obiadu rodzinnego to około 30 złotych (z czego na powódkę przypada 10 złotych), je desery np. Grzeški, banany, często pije colę. Dzienny koszt wyżywienia powódki to zatem około 21 zł. Na swoje drobne wydatki miesięczne powódka potrzebuje około 50 złotych miesięcznie.

N. P. wraz z matką i jej mężem zamieszkuje w mieszkaniu należącym do jej dziadka J. B., położonym w kamienicy, w którym do sierpnia 2014 roku nocował jej dziadek macierzysty. Na miesięczny koszt utrzymania mieszkania składają się opłata za czynsz 230 złotych miesięcznie, opłata za fundusz remontowy 130 zł miesięcznie, spłata kredytu zaciągniętego przez wspólnotę na remont kamienicy 300 zł miesięcznie. Mieszkanie posiada centralne ogrzewanie, jest ogrzewane węglem, a koszt rocznego zakupu węgla to ponad 2000 zł, zależnie od temperatur panujących w zimie (około 170 zł miesięcznie). Dodatkowo rachunki za telefon analogowy wynoszą około 70 zł miesięcznie, za telefon komórkowy 50 zł miesięcznie, za prąd 130 zł miesięcznie, podatek od nieruchomości 38 zł – jedna rata, za gaz około 150 zł miesięcznie (roczne zużycie 1855 zł). Łącznie koszt utrzymania mieszkania wynosi około 1200 złotych miesięcznie, co po przeliczeniu na czterech członków rodziny, w tym zamieszkującego do sierpnia 2014 roku dziadka małoletniej powoduje, że na powódkę przypada kwota 300 złotych miesięcznie.

Zatem łączny miesięczny koszt utrzymania N. P. wynosi około 1400 zł miesięcznie.

Dowód: - akta Sądu Rejonowego w Dzierżoniowie w sprawie III RC 418/08

- paragony za zakup art. spożywczych – karta 6-13,
- faktury za telefon z dowodem wpłaty - karta 14 – 16,
- rachunki za prąd – karta 17,
- faktura roczna za gaz – karta 19,
- dokumenty dostawy węgla – karta 21-25,
- potwierdzenia płatności – karta 26-27,
- przesłuchanie przedstawicielki ustawowej powódki – karta 162-164,

W utrzymaniu małoletniej córki pomaga przedstawicielce ustawowej jej mąż P. M., który jest zatrudniony jako nauczyciel w-f z wynagrodzeniem 2862,95 zł netto miesięcznie, który z tytułu dodatkowych umów zlecenia uzyskuje kwotę 550 zł miesięcznie oraz babka macierzysta przebywająca w Grecji, która przesyła paczki żywnościowe, okazjonalnie pieniądze.

Przedstawicielka ustawowa powódki nie pracuje, choruje na epilepsję, wynikającą z pęknięcia tętniaka, co miało miejsce w 2009 roku. W dniu składania pozwu miała stwierdzoną niepełnosprawność drugiego stopnia i określono,

że jest niezdolna do pracy od 11 sierpnia 2009 roku do 31 maja 2014 roku. Oczekuje na kolejny termin wyznaczony przez komisję orzeczniczą ds. orzekania o niepełnosprawności.

Dodatkowym dochodem rodziny powódki jest dochód za wynajem mieszkania położonego w Z. za które uzyskiwali 700 złotych miesięcznie. Obecnie trwają poszukiwania nowego najemcy. Poprzedni zniszczył mieszkanie, a koszt remontu wyniósł 1500 zł.

Dowód: - orzeczenie lekarza orzecznika ZUS – karta 28,

- zaświadczenia o dochodach P. M. – karta 95-97,

- przesłuchanie przedstawicielki ustawowej powódki – karta 162-164,

Pozwany od wielu lat mieszka w Wielkiej Brytanii, pozostaje w nieformalnym związku, którego pochodzi jego syn F. W. urodzony (...). Pracuje jako kelner w sieci restauracji, gdzie zwyczajowy wymiar czasu pracy wynosi 25 godzin tygodniowo, a stawka godzinowa wynagrodzenia to 6,19 funtów. Konkubina pozwanego pracuje jako asystent, jej wynagrodzenie miesięczne wynosi 1535 funtów.

Pozwany jest ponadto współnikiem w spółce (...) Ltd, z którego to tytułu uzyskuje dodatkowe dochody, w wysokości, której nie ustalono, wobec nie złożenia informacji w tym zakresie – mimo zobowiązania przez Sąd jego pełnomocnika.

Gdy małoletnia powódka była u ojca na ferie zimowe w 2013 roku stwierdziła, że zarówno ojciec jak i jego partnerka dużo czasu spędzają w pracy. Pozwany pracuje w sklepie spożywczym, małej budce spożywczej, a jego partnerka w hurtowni, a dodatkowo oboje pracują w restauracji, w której pozwany jest kelnerem, a jego partnerka menadżerem. Sytuacja materialna rodziny pozwanego jest bardzo dobra, co roku we trójkę spędzają wakacje w ciepłych krajach, byli na I., na R..

Roczne mieszkaniowe opłaty rodziny pozwanego za wodę, ścieki, z tytułu lokalnego podatku od nieruchomości od 1 kwietnia 2013 roku do 31 marca 2014 roku wyniosły 1573,46 funtów (132 funty miesięcznie), opłata za żłobek syna 475 funtów miesięcznie, miesięczne opłaty za telewizję to 12 funtów, za telefon i Internet – 19,50 funtów, za gaz i prąd 70 funtów, za podatek od nieruchomości 9,64 funty. Pozwany z partnerką są właścicielami samochodów marki V. (...), rok produkcji 2007 i A. (...), których roczny koszt utrzymania bez paliwa wynosi 1422 funty, ponadto spłacają kredyt hipoteczny zaciągnięty na mieszkanie na 30 lat, gdzie rata miesięczna wynosi 349 funtów (około 1800 zł miesięcznie). Miesięczny koszt użytkowania przez pozwanego i jego partnerkę telefonów iPhone 5 to 72 funty miesięcznie.

Pozwany dobrowolnie łoży ustalone ugodą alimenty na rzecz powódki, przysyłając je jednak nieregularnie, oprócz tego nie przekazuje córce żadnych prezentów ani dodatkowych pieniędzy, za wyjątkiem telefonu komórkowego, który dostała od ojca będąc u niego w czasie ferii zimowych w 2013 roku. Dziadkowie ojczyści nie pomagają matce powódki w utrzymaniu córki.

Pełnomocnik pozwanego – mimo zobowiązania nie wyjaśnił tytułów prawnych dołączonych przez siebie przelewów bankowych pozwanego w wysokości od 443,02 – 566,58 funtów określonych jako przelewy wewnętrzne.

Dowód: - zawiadomienie o płatnościach rodziny pozwanego – karta 54,

- kopia faktur za żłobek – karta 56, 88 – 91,

- informacja o wynagrodzeniu pozwanego – karta 58,

- umowy ubezpieczenia pojazdów – karta 60-63,

- umowy telekomunikacyjne – karta 64-67,

- informacja o wysokości kredytu i rat kredytowych – karta 68-69,

- informacja o dochodach konkubiny pozwanego – karta 70-75,
- informacja o wysokości opłat za TV – karta 76-77,
- informacja o wysokości opłat za telefon i internet – karta 78-79,
- informacja o wysokości opłat za gaz i energię - karta 80-81,
- dowody przelewów bankowych – karta – 82-83,
- umowa ubezpieczenia nieruchomości – karta 86-87,
- informacja o dochodach – karta 161,
- przesłuchanie przedstawicielki ustawowej powódki – karta 162-164,

Sąd zważył ponadto, co następuje

Powództwo zasługuje na częściowe uwzględnienie. Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy nie pozwala, zdaniem Sądu na uwzględnienie powództwa w całości.

W rozpatrywanej sprawie zastosowanie znajduje przepis art. 138 k.r.i o., zgodnie z którym w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy ustalających wysokość alimentów. Przez wyrażoną w tym przepisie zmianę stosunków rozumieć należy istotne zwiększenie możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego do alimentacji, albo istotne zwiększenie się usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego, wskutek czego ustalony wcześniej zakres obowiązku alimentacyjnego wymaga skorygowania.

Mając na uwadze powyższy przepis, jak również normę wyrażoną w przepisie art. 135 § 1 k.r.i o., zgodnie z którą zakres obowiązku alimentacyjnego zależy z jednej strony od usprawiedliwionych potrzeb osób uprawnionych do alimentacji z drugiej zaś uwarunkowany jest możliwościami zarobkowymi i majątkowymi osób zobowiązanych, Sąd ustalił wysokość środków niezbędnych do utrzymania i wychowania powódki, jak również aktualne możliwości zarobkowe i majątkowe jej rodziców i wielkości te rozważył w kontekście potrzeb oraz możliwości zarobkowych stron, jakie znalazły się u podstaw ustalenia ostatecznych alimentów, w sprawie III RC 418/08 SR w Dzierżoniowie.

Powyższe uregulowania pozwalają na dostosowanie rozmiarów wysokości alimentów do aktualnej sytuacji osób uprawnionych i zobowiązanych. W niniejszej sprawie sama okoliczność, iż ostatecznie ustalone alimenty miały miejsce niemal sześć lat temu uzasadnia żądanie ich zmiany, jednakże przy ich zmianie należy uwzględnić nie tylko sytuację materialną i potrzeby osób uprawnionych, ale także osób zobowiązanych do alimentacji.

Ustalając możliwości zarobkowe zobowiązanego do alimentacji pozwanego A. W. Sąd oparł się na ustaleniach poczynionych w czasie ostatecznej sprawy o alimenty oraz na dokumentach złożonych przez pełnomocnika pozwanego w toku niniejszego postępowania oraz na zeznaniach przedstawicielki powódki. Jak wynika z powyższych dowodów pozwany żyje na dobrym poziomie materialnym, stać go i jego partnerkę na utrzymanie dwóch samochodów, na telefony dobrej jakości, na wakacje w ciepłych krajach, na żłobek syna, którego koszt to niemal połowa deklarowanych w Sądzie dochodów ojca. Bez znaczenia jest przy tym, czy małoletni F. nadal do tego żłobka uczęszcza, przesądzające jest to że A. W. i jego partnerkę było na to stać. Sytuacja materialna pozwanego pozwoliła mu wraz z konkubiną na zaciągnięcie kredytu mieszkaniowego i ustalenie miesięcznej raty spłaty na poziomie 350-400 funtów, a z twierdzeń matki powódki – które nie zostały zakwestionowane – wynika, że jest to mieszkanie o wysokim standardzie, co matka wie od córki.

Pozwany będąc zobowiązany za pośrednictwem swojego pełnomocnika nie wykazał braku dochodów z tytułu pozostawania współnikiem w spółce (...) Ltd, który to ostatni fakt przyznał jego pełnomocnik na karcie 128. Nie

potwierdza tego złożony w dniu 08 sierpnia 2004 roku formularz o dochodach pozwanego, z którego wynika ewidentnie, że dokumentuje on dochody z tytułu pracy pozwanego w restauracji (...) (UK) ltd, a nie odnosi się do działalności podmiotu o nazwie (...) Ltd.

W tej sytuacji Sąd uznał, że rzeczywista sytuacja finansowa pozwanego jest dużo lepsza niż wynikająca z przedstawionych, niepełnych dowodów. Z dołączonej przez pełnomocnika pozwanego umowy o pracę pozwanego na stanowisku kelnera wynika, że pracuje on zwyczajowo 25 godzin tygodniowo, co w żadnym razie nie przystaje do informacji jego córki, która wskazywała, że zarówno ojciec jak i jego partnerka bardzo dużo pracują, faktycznie każde w dwóch miejscach.

Oczywiście przedsiębiorczość pozwanego nie jest w niniejszym procesie w żaden sposób szykanowana przez Sąd, jednak celem tego postępowania było poznanie kompleksowej sytuacji finansowej pozwanego, a wnioski dowodowe pełnomocnika powódki i oparte na ich podstawie zobowiązania Sądu były jednoznaczne, zaś pozwany ich nie zrealizował.

Sąd uznał zatem za udowodnione w oparciu o twierdzenia przedstawicielki ustawowej powódki, że pozwany pracuje zarówno w restauracji jak i sklepie spożywczym, zaś jego partnerka w hurtowni i w restauracji, co pozwala na wnioskowanie o znacznych możliwościach alimentowania córki, na którą do tej pory wydaje w przeliczeniu 56 funtów miesięcznie, czyli mniej niż na swój i partnerki telefon komórkowy.

Podkreślić jednocześnie należy, że sytuacja rodzinna pozwanego nie zmieniła się obecnie, podobnie jak poprzednio ma na utrzymaniu poza powódką małoletniego F..

Po określeniu, we wskazany sposób kondycji finansowej pozwanego Sąd ustalił również, jakie dochody osiąga przedstawicielka ustawowa powódki U. M., na której również ciąży obowiązek alimentacyjny wobec powódki. Informacje o jej możliwościach zarobkowych, Sąd ocenił w oparciu o orzeczenie o niepełnosprawności z dnia 29 maja 2012 roku, które wprawdzie w chwili orzekania straciło swoją aktualność, w czasie przedłużającego się procesu, jednakże zasady doświadczenia życiowego oraz powszechnie znana wiedza o funkcjonowaniu systemu ubezpieczeń społecznych pozwalają uznać za wiarygodne twierdzenia matki powódki, że oczekuje na wyznaczenie przez komisję terminu badania. Matka powódki pozostaje na utrzymaniu swojego męża, który de facto zamiast matki zapewnia zaspokojenie potrzeb życiowych N. P..

Przy tak ustalonych możliwościach zarobkowych U. M. i A. W., kierując się normą prawną wyrażoną w przepisie art. 135 § 1 k.r.i o., zgodnie z którym zakres świadczeń alimentacyjnych powinien być adekwatny do usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego do alimentacji, Sąd rozważył jakie obecnie są koszty utrzymania i wychowania powódki. Przedstawicielka ustawowa powódki starała się wykazać, iż koszty te wynoszą około 1600 zł miesięcznie, a w skład ich wchodzi koszty wyżywienia 800 zł, zakupu środków czystości i higienicznych 150 zł, zakupu odzieży i butów 300 zł, zakupu materiałów edukacyjnych 150 zł, opłaty za telefon komórkowy córki 50 zł, za Internet 50 zł, kieszonkowe – 100 zł oraz udział w kosztach utrzymania mieszkania.

Wyniki przeprowadzonego postępowania dowodowego pozwalają, zdaniem Sądu przyjąć, że łączne koszty utrzymania powódki, w tym jej udziału w kosztach utrzymania mieszkania dzielonych na cztery osoby wynoszą około 1400 zł, zaś w ich skład wchodzi wyszczególnione wyżej wydatki związane z zakupem wyżywienia, ubrania, butów, środków czystości, wydatków szkolnych oraz kieszonkowego, które Sąd przyjął na poziomie 50 złotych miesięcznie, uznając za wygórowaną wysokość 100 zł miesięcznie deklarowaną przez matkę, szczególnie, że zapewnia ona córce zaspokojenie wszystkich potrzeb. Odnośnie wysokości miesięcznego wyżywienia powódki Sąd ustalił je na poziomie około 650 zł miesięcznie (matka wskazywała - 800 zł miesięcznie), uznając że taka kwota wystarcza na jedzenie dla lubiącej słodczyce i napoje gazowane nastolatki, która z racji okresu wzrostu ma znaczne potrzeby żywieniowe, większe niż osoba dorosła. Wysokość miesięcznych kosztów zakupu butów, odzieży i środków czystości określono na kwotę 250 złotych, uwzględniając przedstawione przez matkę wydatki na odzież i buty córki w sierpniu 2014 roku. W żadnym razie nie zaspokoili one jesiennych i zimowych potrzeb dorastającej dziewczyny, które matka będzie musiała ponieść, podobnie jak koszty środków czystości i kosmetyków, które u dorastających nastolatek sąd powszechnie znane,

jako niemałe. Koszty edukacji określono zbiorczo na kwotę 150 złotych miesięcznie, którą przyznał pełnomocnik pozwanego w piśmie z dnia 09 grudnia 2013 roku uznając, że kwota ta obejmuje wszelkie koszty tj. wydatki na radę rodziców, ubezpieczenie w szkole, składki klasowe, przybory i pomoce szkolne, w tym na zajęcia z informatyki, wycieczki i wyjścia klasowe na basen, do teatru itp.

Kierując się treścią art. 135 § 1 k.r.i o., zgodnie z którym zakres obowiązku alimentacyjnego zależy z jednej strony od usprawiedliwionych potrzeb osób uprawnionych do alimentacji z drugiej zaś uwarunkowany jest możliwościami zarobkowymi i majątkowymi osób zobowiązanych Sąd uznał, że sytuacja majątkowa pozwanego pozwala mu łożyć na utrzymanie powódki kwoty po 750 miesięcznie. Pozwany jest wprawdzie obciążony kredytem, ma na utrzymaniu wraz z partnerką syna, jednak w żaden sposób nie pomaga w wychowaniu córki, nie uczestniczy w jej procesie edukacji, co musiało skutkować odpowiednio większym obciążeniem jego osoby kosztami utrzymania córki, szczególnie, że sytuacja finansowa matki, z uwagi na jej stan zdrowia jest zdecydowanie słabsza, stąd nierówne określenie udziału rodziców w kosztach utrzymania córki.

Reasumując należy stwierdzić, że ustalona w 2008 roku kwota alimentów w chwili obecnej nie odpowiada potrzebom powódki, w szczególności, że powódka dojrzeła, rosną jej potrzeby edukacyjne, oraz koszty jej utrzymania. Dlatego doszło do podwyższenia ustalonych alimentów do kwoty po 750 zł miesięcznie, począwszy od dnia wniesienia pozwu w niniejszej sprawie, uznając, iż kwota ta odpowiada możliwościom majątkowym i zarobkowym ojca, który zakładając nową rodzinę, winien był mieć świadomość konieczności ponoszenia wydatków na utrzymanie starszej córki, która nie może ponosić negatywnych skutków, decyzji życiowych ojca, który stara się zapewnić jak najlepszy byt swojej obecnej rodzinie. W pozostałym zakresie powództwo oddalono jako nie udowodnione.

Stwierdzić należy, że już w 2008 roku matka powódki określała miesięczne koszty jej utrzymania na kwotę około 1000 złotych, jednak ugodę zawarła na niższą kwotę, szczególnie, że ojciec wówczas partycypował w kosztach edukacji córki, opłacając prywatne lekcje języka niemieckiego, w związku z czym nie uprawnione są wywody pełnomocnika pozwanego o rzekomym wzroście kosztów utrzymania małoletniej o 200 %.

Podkreślić należy, że osoba zobowiązana do alimentacji powinna w pełni wykorzystywać swoje siły, kwalifikacje i uzdolnienia w celu uzyskiwania niezbędnych dochodów na zaspokojenie usprawiedliwionych potrzeb osób uprawnionych do alimentów. Zarówno ojciec jak i matka powinni dołożyć wszelkich starań i podjąć odpowiednie zatrudnienie, także w miarę możliwości dodatkowe, aby zapewnić odpowiedni poziom życia swoim dzieciom. Zobowiązany do alimentacji powinien uczynić zadość swojemu obowiązkowi, choćby wiązało się to z istotnym uszczerbkiem i powodowało obniżenie stopy życiowej. Oboje rodzice zobowiązani są do ponoszenia kosztów utrzymania dziecka.

Uściślając obowiązek pozwanego wskazano termin, w którym mają być uiszczane miesięczne raty alimentacyjne, zaś orzeczenie o odsetkach znajduje oparcie w art. 481 § 1 k.c.

Orzeczenie o kosztach zostało oparte o przepis art. 13 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych z dnia 28 lipca 2005 roku (Dz. U. Nr 167, poz. 1398) w zw. z art. 98 § 1 k.p.c. O kosztach zastępstwa procesowego orzeczono na podstawie § 6 pkt 3 w zw. z § 6a ust. 1 pkt 11 i ust 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz.U. Nr 163, poz. 1349 ze zmianami) w zw. z art. 98 k.p.c.- gdyż pełnomocnik pozwanego przy pierwszej czynności procesowej uznał powództwo do kwoty 450 złotych, później uznanie zmodyfikował do kwoty 400 złotych, zatem wartość przedmiotu sporu to 4800 zł i od tej kwoty winno być liczone wynagrodzenie pełnomocnika przedstawicielki ustawowej powódki.

Natomiast rygor natychmiastowej wykonalności został nadany orzeczeniu na mocy przepisu art. 333 § 1 pkt 1 k.p.c.